

κραυγὴ ἡγανακτήσεως καὶ διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀθεμιτουργίας τῆς νέας ταύτης νυκτὸς τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου. Μαλονότι δὲ ὁ ὅλεθρος ἐγένετο διὰ τοῦ δηλητηριασμένου βώλου, κατὰ προηγούμενον ἀπαλογορ δρογ συμφωνηθέντα μεταξὺ τοῦ κ. Κατσανδρῆ, καὶ τῆς Νέας Ἐφημερίδος, οὐχ ἡ τον δὲν ἔξηγέρθη οὐδὲ αὐτὸς ὁ βουλευτὴς Βώλου κ. Φιλάρετος νὰ καταγγεῖῃ τὴν δολοφόνον πρᾶξιν καὶ δὲν ηὔδοκησεν οὐδὲ αὐτὸς ὁ Χρόγος Ἀθηνῶν νὰ δημοσιεύσῃ «κυνοκτόνους ἀποκαλύψεις». Κατηραμένη ἔστω ἡ 7η Ἀπριλίου, ἡ τοις ἀπειστέρησε καὶ ἡμέρας τοῦ μόνου πρωστάτου καὶ φυσικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ γένους μας ἐν τῷ Κοινοβούλῳ πρώην βουλευτοῦ Μέσης κ. Σταμούλη!

Καὶ ὅλα ταῦτα διετί; διότι ἐν μικρὸν αὐθιδες καὶ ἄχριστον κυνήριον προσβληθὲν ὑπὸ λύσσης ἔδηξε δύο χυρίας! Λυπούμενοι διὰ τὸ πάθημα τῶν ἀξιοτίμων χυριῶν, ἀλλ' εἶναι δέκαιον νὰ καταδιωχθῇ διὰ τοῦτο ὅλον τὸ γένος μας ἀδιακρίτως φύλου, ἡλικίας, χρώματος, ἔξεων, κυνωπικῆς περιωπῆς καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων; Εἶναι δέκαιον διότι ἐπταῖσεν εἰς ἐξ ἡμῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἢ παρ' ὑμέν τοῖς ἀνθρώποις ἐν χρήσει ἀπάνθρωπος — δηλαδὴ ἀπόσκυλος — παροιμία: «ἄσπρος σκύλος, μαύρος σκύλος;» Καὶ ἀπὸ πότε, παρακαλοῦμεν, ἡρχίσατε νὰ αἰσθίνησθε τόσον φόβον πρὸς τὴν λύσσαν, ἀφοῦ αὕτη εἶναι νόσημα κοινότατον, ἐνδημικόν, αὐτόχθον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, διέπον τὴν πολιτικήν, τὴν δημοσιογραφίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰς ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις, τὰς συνεδριάτες τῶν Συλλόγων κλπ. κλπ.; Δὲν λέγεται καὶ δὲν γράφετε συνηθέστατα ὅτι ἡ δεῖνα συζήτησης «διεξήθη μετὰ λύσσης» ὅτι τὸ δεῖνα ἄρθρον ἡ ἡ δεῖνα ἀγόρευσις ἡτο «δηκτικωτάτη;» Τοῦτο δὲ εἶναι μάλιστα τὸ κωμικώτατον ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος καὶ ἀδικαιολόγητος πρὸς τὴν λύσσαν φόβος λαμβάνει τοιαύτας διαστάσεις ἀκριβῶς τώρα ὅτε ἀνεράνη ὁ Παστέρ, ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τὸν ἀποκαλεῖτε, δοτις θεραπεύει εὐχερῶς ἐντὸς ὅλιγων στιγμῶν, ἐντὸς ἐνὸς Παστέρ - ἡμῶν πάντα λυσσῶντα, τώρα ὅτε καταντῷ σχεδὸν εὐτύχημα νὰ δηχθῇ τις ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐχαριστησιν νὰ ἴδῃ τοὺς Παρισίους μεταβατίνων ἀμέσως ἐκεὶ χάριν θεραπείας!

Διατί ὁ τόσος καταδιωγμὸς ἐναντίον μας; Δὲν θέλομεν ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ιστορίαν καὶ νὰ ἐπιδείξωμεν τὰς περιγραμμάτικας μας, ἀλλ' εἶναι βέβαιον καὶ πανθομολογούμενον ὅτι ἐνῷ ὑπερέχομεν κατὰ τὴν νοημοσύνην πολλῶν ὑφηγητῶν, πολλῶν διδακτόρων, πολλῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, τηροῦμεν μᾶλλον εὐόρκως τὸ καθῆκον μας ἀπὸ τοὺς δεκακιγχιλίους φυγοστράτους οἵτινες μένουσιν ἀκαταδίκωτοι καὶ φυλάττομεν πιστότερον τὴν περιουσίαν τῶν χυρίων μας ἀφ' ὅτι φυλάττουν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους οἱ ταμίαι καὶ οἱ τελῶναι. Έὰν τούλαχιστον τὸ μέτρον ἡτο γενικὸν καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀποσόβησιν παντὸς ἀπὸ τῆς λύσσης κινδύνου, ἐν ἔξεδιδετο βασιλικὸν διάταγμα καὶ δχι ἀπλῆ αὐθαίρετος εἰδοποίησις τοῦ κ. Κατσανδρῆ, τότε θὰ ὑπεμένομεν ἵσως τὸ κοινὸν δυστύχημα, ἀναφωνοῦντες: Βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα! Ἀλλ' ὁ μεροληπτικὸς καθ' ἡμῶν διωγμὸς ἐξ ἴδιοτροπίας τῆς ἀστυνομίας — ἡ τοις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, διατηρεῖ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀνενδηλητον ἐνα κακοηθέστατον ὅμοφυλὸν μας, τὸν Φάσσον τοῦ κ. Κολοκοτρώνη — εἶναι τὶ ἀνυπόφορον. Φοβεῖσθε τὴν λύσσαν καὶ ὅμως προσκαλεῖτε τὴν Βουλὴν εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ὑπὸ αὐτὴν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀρχομένου ἔαρος καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ δώσητε εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν. Θέλετε νὰ θέσητε φίμωτρον εἰς ἡμέρας δχι διμῶς καὶ εἰς τοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κατελήφθησαν ὑπὸ φρενίτιδος!

Ζητοῦμεν λοιπὸν νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις ταχεῖα εἰς τὸ κα-

κόν. *Αν δὲν ληφθῇ ὑπὸ ὅψεις ἡ δικαιία ἡμῶν διαμαρτύρησις, μετὰ λύπης δηλοῦμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς μέτρα βιαιότερα. Πεντήκοντα ἐξ ἡμῶν μανδρόσκυλα καὶ χασαπόσκυλα ἔχουσιν ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον νὰ διενεργήσωσι διαδήλωσιν, ἀφοῦ εἰσέλθωσι πρότερον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νέας Ἐφημερίδος καὶ καταστρέψωσι πᾶν τὸ προστυχόν. Σεῖς οι ἀγωνισθέντες καὶ ἔτοιμοι ν' ἀγωνισθῆτε ἐκ νέου ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας, δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῆτε ταύτην εἰς ἡμᾶς. "Οχι πλέον βώλους δολοφόνους, δχι πλέον φίμωτρα, δχι πλέον ἀλύσεις αἰτινες εἶνε βαρεῖαι, ἀνυπόφοροι διότι φεῦ! παρῆλθεν ἡ εὐδαίμων ἐποχὴ καθ' ἥν ἔδενον τοὺς σκύλους μὲ τὰ λουκάνικα. Θέλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας! Επειδὴ ὅμως γινώσκομεν ὅτι ἡ πατρὶς διατελεῖ εἰς κρίσιμον οἰκονομικὴν θέσιν καὶ ἐπειδὴ θέλομεν νὰ φανῶμεν καὶ κατὰ τὴν φιλοπατρίαν ἀνώτεροι τῶν διπόδων οἵτινες οὐδὲ τὸ πέμπτον τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἐκάλυψαν διὰ τῶν ἔγγραφῶν των, δηλοῦμεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐβλέπομεν ἀντικαθιστάμενα πάντα τὸ ἀνωτέρω βάρβαρα καθ' ἡμῶν μέτρα διὰ τοῦ φόρου, ὡς εἴθισται εἰς πάντα τὰ πεποιητισμένα κράτη. Ο ἐπὶ τῶν κυνῶν φόρος, ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς θ' ἀποφέρη εἰς τὸ δημόσιον ταμείον ποσὸν ἐτήσιον οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἀφ' ἑτέρου θὰ συντελέσῃ δσσον οὐδὲν ἀλλο μέτρον εἰς τὴν παρακώλυσιν τοῦ ἐπικανδύου πολλαπλασιασμοῦ ἡμῶν, διότι τότε ὁ δεσπότης ἐκάστου ἐξ ἡμῶν θ' ἀποφασίσῃ νὰ διοστῇ τὴν χρηματικὴν θυσίαν ἐὰν ὁ κύων του είναι ἀξιος αὐτῆς χάρις εἰς τὰ προσόντα του· ἐπομένως οἱ ἀδέσποτοι, οἱ ἀνίκανοι, οἱ ἀνάξιοι καὶ ἐξηγρειωμένοι θ' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν τύχην των.

Πεποιημένοι ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ἡτοις προσταταῖ τῶν κοινῶν ἐπομένως καὶ τῶν κυνῶν θέλει λάβει ὑπὸ σοβαρὸν μελέτην τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην

Ὑποσημειούμεθα

Ἐντολὴ 250 κυνῶν

Μαύρος Τάτος

ΕΙΣ ΤΗΝ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ω ἑορτή μας ἔθνική, πούρχεσαι κάθε χρόνο
Μὲ τῶν δαφνῶν σου τὸ σωρὸ νὰ μᾶς μοσχομυρίσῃ,
Ἐφέτος θάνε πιὸ καλά, ἐγὼ σὲ βεβαιόνω,
Ἄπὸ ἐκεῖ ποῦ ἔρχεσαι δπίσω νὰ γυρίσῃς.

Ω

Μέσα 'ς τοῦ χρόνου τὸ βαθὺ καὶ ἀτέλειωτο ποτάμι
Κυλίσου ἀπαρατήρητη, σεύσου ἀπ' τὸ καλενδάρι!
Ἡ τόση, τόση δόξα σου μᾶς ἔγεινε χαράμι,
Καὶ.... ἔρχεσαι γωρὶς ζωὴ καὶ φεύγεις δίχως χάρι!

Ω

Παρὰ νὰ σὲ γιορτάζουμε γελσίχ, ντροπιασμένα,
Κάλλιο νὰ λείψῃς ἀπὸ μᾶς, νὰ λείψουμ ἀπὸ σένα!

Αχερόειδες